

ÚRSKURÐARNEFND UM VIÐSKIPTI VIÐ FJÁRMÁLAFYRIRTÆKI

Fjármálaeftirlitið · Suðurlandsbraut 32 · 108 Reykjavík · Sími: 525 2700 · Fax: 525 2727

Ár 2004, þriðjudaginn 30. mars, er fundur haldinn í Úrskurðarnefnd um viðskipti við fjármálafyrirtæki.

Mætt eru: Guðjón Ólafur Jónsson, formaður, Grétar Grétarsson, Íris Ösp Ingjaldsdóttir, Ólöf Embla Einarsdóttir og Sölvi Sölvason.

Fyrir er tekið **mál nr. 3/2004:**

M

gegn

fjármálafyrirtækinu F

og kveðinn upp svohljóðandi

ú r s k u r ð u r:

I.

Málsmeðferð.

Málsaðilar eru M, hér eftir nefnd sóknaraðili, annars vegar, og fjármálafyrirtækið F, hins vegar, hér eftir nefndur varnaraðili.

Málið barst úrskurðarnefnd 9. mars 2004, með kvörtun sóknaraðila, dagsettri, 8. sama mánaðar. Með bréfi nefndarinnar, dagsettu 9. mars 2004, var kvörtunin send varnaraðila og honum gefinn kostur á að tjá sig um hana og skýra sjónarmið sín. Svör varnaraðila bárust með bréfi lögmanns varnaraðila, dagsettu 11. mars 2004. Bréfið var sent sóknaraðila með bréfi nefndarinnar og honum gefinn kostur á að koma á framfæri athugasemdum sínum sem hann og gerði.

Málið var tekið fyrir á fundi nefndarinnar 30. mars 2004.

II.

Málsatvik.

Hinn 12. desember 2002 þingfesti varnaraðili mál í Héraðsdómi Reykjavíkur á hendur sóknaraðila, A, og B, til heimtu kröfu samkvæmt vísli að fjárhæð kr. 450.000. Var vísillinn útgefinn hinn 28. október 2002 og framseldur af B, samþykktur til greiðslu af sóknaraðila og ábektur af A. Varnaraðili krafðist þó eingöngu kr. 187.724,44 af fjárhæðinni sem svaraði til ógreiddrar skuldar sóknaraðila á visareikningi sínum. Málinu lauk með réttarsátt sem lögð var fram við þingfestingu málsins fyrrgreindan dag og árituð var um aðfararhæfi. Skuldbundu sóknaraðili og hin tvö stefndu sig til að greiða varnaraðila með tilgreindum hætti kr. 177.569,55 auk dráttarvaxta og kr. 44.043,94 í málskostnað. Ekki varð af fullum efndum og hinn 20. júní 2003 var gert fjárnám fyrir kröfum varnaraðila í bifreið sóknaraðila.

Sóknaraðili greiddi nokkrum sinnum inn á skuld sína við varnaraðila á árinu 2003 en hafði jafnframt haft uppi ýmsar athugasemdir og mótmæli við innheimtu varnaraðila. Með kvörtun til úrskurðarnefndar lögmanna, dagsettri 1. september 2003, kvartaði hann yfir lögmannskostnaði samkvæmt fyrrgreindri réttarsátt. Úrskurðarnefndin kvað upp úrskurð 17. nóvember 2003 og úrskurðaði að lögmaður varnaraðila hefði í innheimtustörfum sínum fyrir hann ekkert gert á hlut sóknaraðila sem stríddi gegn lögum og siðareglum lögmanna. Hinn 23. september 2003 þingfesti sóknaraðili mál á hendur varnaraðila, nafngreindum starfsmönnum varnaraðila og lögmanni hans. Málinu var vísað frá dómi með úrskurði héraðsdóms 2. desember 2003 og var sá úrskurður staðfestur með dómi Hæstaréttar Íslands 30. janúar 2004.

Málið barst úrskurðarnefnd með kvörtun, dagsettri 8. mars 2004.

III.

Umkvörtunarefni.

Af málatilbúnaði sóknaraðila verður helst ráðið að hann telji varnaraðila hafa hafnað beiðni um að afhenda kvittanir fyrir úttektum á visareikningi sóknaraðila. Þá kveður sóknaraðili að skuldir hafi verið búnar til á visareikninginn og logið til um heildarupphæð. Ekki hafi verið vilji hjá varnaraðila til að leiðrétta rangar færslur og ekki staðið við gerða samninga við sóknaraðila um hvernig hann mætti greiða skuld sína. Lítur sóknaraðili svo á að varnaraðili hafi gerst sekur um fjárdrátt og mannréttindabrot og hefur uppi ýmsar aðrar ávirðingar á hendur honum.

IV.

Athugasemdir varnaraðila.

Varnaraðili kveður skuld sóknaraðila við sig hafa numið kr. 187.858 hinn 5. mars 2002. Hafi varnaraðili þá samþykkt að gera við sóknaraðila svokallaðan fjölgreiðslusamning sem feli það í sér að sóknaraðila hafi verið gert kleift að greiða skuldina upp á 12 mánuðum. Hafi sóknaraðili vanefnt þennan samning og skuldin þá send í lögfræðiiinnheimtu. Vísar varnaraðili til gagna málsins um framhald þess sem áður hefur verið gerð grein fyrir.

V.

Niðurstaða.

Samkvæmt d-lið 6. gr. samþykktu fyrir úrskurðarnefnd um viðskipti við fjármálafyrirtæki, dagsettra 8. júní 2000, fjallar nefndin ekki um ágreiningsmál sem eru til meðferðar almennra dómstóla eða gerðardóms.

Eins og fyrr er rakið höfðaði varnaraðili mál á hendur sóknaraðila og fleirum vegna vanskila hans á greiðslu visaskuldar. Var málið þingfest hinn 12. desember 2002 og lauk þann dag með réttarsátt, dagsettri 6. desember 2002, sem lögð var fram á dómþingi við þingfestingu málsins. Þá þingfesti sóknaraðili mál á hendur varnaraðila og fleirum í Héraðsdómi Reykjavíkur hinn 23. september 2003 á sama grundvelli og hann ber mál sitt nú upp við úrskurðarnefndina. Var málinu vísað frá héraðsdómi 2. desember 2003 og úrskurður þar að lútandi staðfestur með dómi Hæstaréttar Íslands 30. janúar 2004.

Úrskurðarnefnd um viðskipti við fjármálafyrirtæki tekur samkvæmt framansögðu ekki til meðferðar mál sem hafa verið til meðferðar almennra dómstóla. Með vísan til þessa og fyrrgreinds ákvæðis í samþykktum fyrir úrskurðarnefnd um viðskipti við fjármálafyrirtæki verður þegar af þessari ástæðu að vísa málinu frá úrskurðarnefndinni. Eru þá ekki efni til að fjalla frekar um málatilbúnað sóknaraðila.

Ú r s k u r ð a r o r ð:

Máli sóknaraðila, M, á hendur varnaraðila, fjármálafyrirtækinu F, er vísað frá úrskurðarnefndinni.

Reykjavík, 30. mars 2004.

Guðjón Ólafur Jónsson

Grétar Grétarsson
Ólöf Embla Einarsdóttir

Íris Ösp Ingjaldsdóttir
Sölvi Sölvason